

Hellen Rinell
17 Fu Shan Road
T s i n g t a o.
Shantung. China.

Göteborg den 6 aug. 1950.

N:r 285.

Älskade lilla Hella!

Detta är mitt 10:de brev f. o. m. den 15/5. Det tycker jag är bra. Hoppas att du har fått dom alla före det här. Just nu ringde Ruth och talade om att när dom i kväll kom hem från Anneberg hade dom brev från Dodo, vari hon berättade sitt lidandes historia. Tänk, så hemskt hon har haft det, den lilla stackaren! Att hon inte en enda gång kan vika ur sin mammas spår! Så väl att slutet blev gott. Tänk om något liv hade gått Att till synes så sunda och välbyggda människor, som både du och Dodo ska ha det så svårt i såna här sammanhang. Så läste Råttan upp ett kort, tror jag det var, från Ingegerd Svartholm. Hon hade talat vid Dodo i tel. denna gången också och fått veta om Lennarts ankomst. Det var rart av henne att skriva.

Mitt förra brev avslutade jag innan jag gick till kyrkan i söndags förm. Sonander höll en god predikan om kvinnan vid Sikars brunn. Och han sa bl. a. på tal om att "hon lät sin kruka stå": Var ha vi våra krukor? Ha vi låtit dom stå hemma eller sitter vi kanske här i kyrkan allihop med våra krukor på huvudet? En syn för Gud i Himmelen att skåda! Ja, det kan man säga. Så bjöd prästen till Herrens bord sista söndagen i mån. i stället för första. Varför visste inte jag och ingen annan he..er antar jag. Men förklaringen kom. Efter predikan kom pålysningarna, som annars brukar vara före, och då meddelade att under augusti mån. komme inga förmiddagspredikningar att hållas i Linneakyrkan. Dom hålles i stället på Vita Bandet kl. 10. Därefter kom en mycket värdefull upplysning, nämligen att efter predikan kunde vi få dricka körkkaffe på V.B. !!! Det hade väl heller ingen drömt om att man kunde få!!!! Dom flesta av oss gamla, som går till kyrkan på söndag fm. ha väl heller inte råd att dricka körkkaffe på V.B. -

Vad tiden ändå är för något smältbart! Bara hit kom jag den 6. Och i dag är det den 9 och kl. är 6.10. Morgonen är strålande. Och här sitter Ester i den blå-vita morgonrocken, som hon fick av Hella en gång och knackar brev till henne. Och har nyss druckit kaffe å allting. Under de 2 gångna dagarna har jag kommit mej för med ett par saker, som jag länge åstundat göra. I förrgår for jag helt resolut och hälsade på tant Lindhe, sedan jag ätit middag i stan. Och jag kom inte därifrån förr än kl. var 9 eller 21 om du så vill. Jag är lessen att jag inte oftare kommer till henne. Jag måste säga att hennes kropp har krympt ihop med åren, men själen tycks vara spänstig. Hon blir så glad när man kommer och hon frågar om allt som rör församlingen och Oscar och Hella och deras barn såväl som Lisa och David och Olle. Tänk om du kunde ta och skriva några rader till fru Hanna Lindhe, Nordhemsgatan 17, Gbg! Hon glömmar ju aldrig det brev hon fick av Hedvig. Men du ska nog inte denna gång lägga det i ett annat utan sända det direkt. Så får den lilla tanten en uppbygglig stund i sin ensamhet. Hon är ju ensam hela dagarna, då Greta är i sitt arbete. Hon skulle ju då också få ett par frimärken att ge Nisses pojkar. Det är nog inte alltid lätt för Greta och kanske har det sina sidor när mamman är över 85 år. Hon fyllde det den 22 febr. Aderförkalkningen kan ju ta sej uttryck i andra sammanhang än då en vän kommer på besök.

Tant L. är ju den enda "riktiga" tant vi ha kvar och hon är den siste av de 56 som bildade vår församling. Hos Nybergs var jag hör för liden, men där var ingen hemma. Den stackars Alice har väl kommit ut någonstans med sin besvärliga mamma. Alice är det verkligen synn om. Hon är väl också alldeles utsliten. Augusta pratar i ett kör åt ut och år in om sina läkare och sina mediciner och sina sjukdomar. Det är ganska trööstlöst att höra på bara någon timma om man hälsar på. Och jag tror att tant L. är mycket mera hänsynsfull mot sin flicka än tant M. Men om man kommer upp en stund, så blir hon ju så glad, gumman. Tant L. hon lider i-blån av att hon kan vara till besvär och att hon binder Greta. Men tant N. har nog inga sånna bekymmer alls. Hon kräver alltid att få vara i centrum. Ja, detta blev mycket om våra tanter. I går em. var jag hos pastor Tore Petterssons i Mölnadal. Allt sedan dom fick sin pojke, som var 3:dje barnet, har jag tänkt mej

dit och sagt det många gånger. Nu blev jag häpen att Göran är 10 mån. gammal och en solig och gullig unge. Så där går tiden från en. -- I lördags kväll kom Olle från skogen. Här i Gbg möttes han av sin fästmö och hennes tvillingsyster och en tredje flicka som är deras vän och kamrat. Han ringde från Centralen för att ta reda på om jag var hemma, vilket jag lyckligtvis var. Alla dom andra var i Anneberg. Så kom Olle och Aina och så ringde dom till dom andra två som var hos Ainas släktingar i Kålltor. Och så hade vi en trevlig kväll med vad vi kunde hitta av gammalt kaffebröd i mina lådor. F.n. tältar dom på Vrångö. Och i nästa vecka ska Olle försöka komma med Kalle Fhagers båt ut på fiske. Olle har trivts bra i skogen men kan nog inte tänka sej framtiden där. ~~Olle kommer på ett höljande sätt, som på påberjar omedelbart~~